

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1521. usque ad annum 1525

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118472

§. 17. Edictum Caroli V. Imperatoris adversus Lutherum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66495](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66495)

§. XVII.

Sæcul. XV.
A.C. 1521.*Edictum Caroli V. Imperatoris ad-
versus Lutherum.*

Summa hujus edicti hæc erat: *Ad ve-*
ri Romani Imperatoris officium pertinet Cochl. ann. 1521. in fin.
non modo fines sacri Imperii ad Ortho- ad. & script.
doxam viam propagare, verum etiam, ne Luth.
qua hæreseos labes, aut suspicio sacrosan- Sleid. l. 3. p. 76. apud
ctam Religionem commaculat, summo studio Gold. const.
providere, ac si quæ jam oriri cæperit, Imp. t. 2.
eam delere penitus, & extinguere: Cum ve- p. 143.
ro frater Lutherus erroribus, & hæresibus Pallavic. hist.
ab orthodoxa fide longe alienis, Religionem Conc. Trid. l. 1. cap. 28.
Christianam, præsertim in natione Germani-
ca inficere conetur, a Sanctissimo Patre
Leone X. summo Pontifice, ad quem fidem
Catholicam curare spectat, prædictus Mar-
tinus a principio clementer & paterne mo-
nebatur, ut a nefandis hujusmodi cæptis
desisteret, & jam sparsos errores revocaret.
Quod cum ille neglexisset, convocatis sæpius
S. R. E. Cardinalibus &c. prædicto tamen
Martino in contumacia persistente, ipsius
scripta ut perniciofa, & fidei, unitatque Ec-
clesiæ contraria damnata fuere, Martinus
vero ipse, nisi infra certum terminum muta-
ta sententia se errores suos revocasse docuis-
set, ut hæreticum ab omnibus evitandum
ac puniendum summus Pontifex Apostolicis
litteris declaravit. Quas, ad Nos per Hie-
rony-

Sæcul. XVI A.C. 1521. *ronymum Aleandrum Sedis Apostolicæ Nuncium misit petens, atque requirens, ut pro officio ac debito Imperialis dignitatis in universo Romanorum imperio, deinde (quod Catholicum Regem & Christianum Principem decet) in ceteris quoque Regnis nostris, & præcipue in Germania omnia & singula in dictis literis contenta observari, & executioni mandari juberemus. Post quas tamen prædicto Martino factas monitiones, & ipsius tandem condemnationem tantum absuit, ut resipisceret, ut etiam detestabiliores perversi ingenii sui fructus indies ederet, ac complures acervatim libros non modo novarum, sed etiam a sacris Conciliis olim condemnatarum hæresum plenos, nec solum latino, verum etiam Alemanico sermone, a se compositos fere quotidie divulgaret: homo usque adeo novarum rerum, ac potius perditionis humanæ cupidus, ut nihil fere scripserit, vel suo nomine divulgaverit, cui non aliqua pestis, aliquis lethalis insit aculeus: Quas ob causas Prædecessorum nostrorum, Romanorum Imperatorum vestigis insistentes, ac pias super exterminandis hæreticis constitutiones observantes, convocatis sæpius ad præsentiam nostram præcipue Electoribus, necnon universis Romani Imperii Ordinibus, de eorum unanimi consilio, matura deliberatione, & consensu in hanc tandem devenimus sententiam, ut quamvis hominem a Sede Apostolica condemnatum, &*

in sua obstinata perversitate obduratum, & **Sæcul. XVI.**
 notorium hæreticum audire, omni jure ex- **A. C. 1521.**
 ceptum esset: nihilominus ad tollendam om-
 nem cavillandi ansam complures audiendum
 a nobis hominem, priusquam in eum ad exe-
 cutionem Pontificii decreti ulterius procede-
 remus, asseverabant, ideo Martinum sæpedi-
 ctum, misso ad ipsum dedita opera uno ex
 Caduceatoribus nostris accersiri jussimus,
 non ut nos de hoc negotio judicaremus, aut
 cognosceremus (cum id dubio procul ad
 Romanum Pontificem, & Sedem Apostoli-
 cam pertineat) sed ut eum bonis moni-
 tionibus ad rectam semitam (si fieri posset)
 reduceremus.

Itaque Lutherum in nostra, & Princi-
 pum Imperii præsentia constitutum interro-
 gari jussimus de ejus libris, & doctrinis, an
 illas revocare velit, qui tamen terminum sibi
 ad respondendum petiit, quo elapso ne ver-
 bum quidem in suis libris mutaturum aper-
 tissime negavit. Quinimo Pontificum de-
 creta, & sacrosancta Concilia sæpius er-
 rasse asseveravit His omnibus sic o-
 minino se habentibus, Nos juxta tenorem sal-
 vi conductus Lutherum statim a conspectu
 nostro missum fecimus, nunc vero ad oppor-
 tunas medellas huic pestilentissimo morbo
 necessarias in hunc, qui sequitur, modum pro-
 cedere decrevimus. Primum omnium, ad
 honorem Dei, Romanique Pontificis, & S.
 Sedis Apostolicæ reverentiam debitam, pro
 Impe-

Sæcul. XVI. *Imperialis dignitatis officio necnon studio,*
 A.C. 1521. *quo Majorum nostrorum more ad defensionem*
Catholicæ fidei, sanctæque Ecclesiæ protectionem animam ipsam nostram exponere
parati sumus, ex Imperiali & Regia auctoritate, necnon ex consilio, & assensu
Electorum, & omnium S. R. Imperii Principum, & statuum exequendo sententiam
Sanctissimi D. N. Papæ, Martinum Lutherum ut membrum ab Ecclesia Dei abalienatum,
ut obstinatum, schismaticum, & notorium hæreticum a nobis haberi declaramus, & ut
talem a vobis omnibus, & singulis habendum decernimus, & edicimus. Mandantes sub
crimine læsæ Majestatis, ac etiam amissionis bonorum omnium, necnon proscriptionis,
ac interdicti Imperialis pœnis, ne quis præfatum Lutherum recipere, defendere, susten-
tare, aut facere dicto facto vel scripto præsumat. Quinimo post elapsum viginti die-
rum terminum contra eum ubicunque deprehensus fuerit, juxta formam imperialis
banni procedatis, ejus quoque complices, adhærentes, receptatores, & quomodolibet fau-
tores, necnon eorum bona singula mobilia, & immobilia juxta sacras constitutiones, ac
interdicti imperialis legem libere prosequamini, illosque & illa capiatis, & in usus ve-
stros optimo, & pleno jure convertatis. Mandamus insuper, ne quis Lutheri scripta
emere, vendere, tenere, aut legere, præsumat, non obstante, quod in illis etiam ali-
qua

qua bona ad fallendas simplicium mentes im-
 mixta essent. Ea propter omnibus Princi-
 pibus & Magistratibus præcipimus, ut hu-
 jusmodi pestiferos Martini libros publico
 igni consumendos, penitusque abolendos cu-
 rarent. Verum quia cavendum, ne Marti-
 ni libri, aut ex illis excerpta suppresso aut
 mutato auctoris nomine publicentur: quia
 etiam quotidie videmus, & audimus cum a-
 libi tum in Germania passim divulgari pi-
 cturas & imagines non in opprobrium mo-
 do privatarum personarum; sed & ipsius
 summi Pontificis, & Sedis Apostolicæ con-
 tumeliam excogitatas; idcirco omnibus &
 singulis præcipimus, ne quis hujusmodi fa-
 mosos libellos, scripturas, aut picturas, at-
 que etiam invecivas scribere, imprimere, de-
 pingere, vendere, aut tenere, aut imprimi fa-
 cere audeat. Quinimo jubemur, ut ejusmo-
 di libros &c. singulis diripiant, & publico
 igni comburant, ac eorum impressores, au-
 ctiores, emptores, & venditores apprehendant,
 & detineant. Atque ut omnis ejusmodi er-
 rorum occasio tollatur, Imperiali ac Regia
 auctoritate sub prædictis pœnis decernimus,
 ne quis de cetero Chalcographus, vel libro-
 rum Impressor, aut alius quivis libros ullos,
 seu aliam scripturam, in quibus de sacris li-
 teris, aut fide Catholica vel minimum tra-
 ctatur, non habito prius Ordinarii loci con-
 sensu, cum auctoritate etiam Facultatis Theo-
 logicae

Sæcul. XVI.

A.C. 1521.

Sæcul. XVI *logicæ alicujus propinquæ Universitatis im-*
A.C. 1521. *primere, vel imprimi præsumat.*

§. XVIII.

Censura errorum Lutheri per Fa-
cultatem Theologicam Pa-
risiensem.

Argentre
coll. Jud. de
nov. error.
p. 365.

Lutherus cum adhuc in arce, quam suam Pathmos vocabat, delitesceret, hujus edicti nuntium accepit, indeque novis furiis agitabatur. Nunquam autem vehementius tumultuabatur, quam ubi perceperat, a Parisiensi facultate Theologica nuperrime ejus libros, erroresque censuris perstrictos, ac plusquam centum propositiones ex ejus doctrina depromptas fuisse damnatas. Hanc illius severitatem eo iniquiore ferebat animo, quo confidentius sub primis sectæ suæ auspiciis eandem Facultatem velut Judicem ac arbitrum contentionis suæ cum Sede Apostolica elegisset, illiusque judicio non sine præclaris ejusdem elogiis sese subjecisset. Data est hæc censura die decima quinta Aprilis Anno Domini millesimo quingentesimo vigesimo primo apud S. Mathurinum in quadam Congregatione hanc in rem habita, demumque eadem sententia unanimi omnium Doctorum consensu conclusa ac definita fuit. Præ-

primis